

ВАРНАДСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

JOURNAL DE LA MUNICIPALITÉ DE VARNA

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА — ORGANE OFFICIEL DE LA MAIRIE — VARNA

Броя 2 лв.

Излиза седмично.

Edition Hebdomadaire

1 n. 2 leva.

Абонаментъ за България:

За година . . . 55 лв.
За 6 месеца . . . 30 лв.

Всичко за вестника се
изпраща чрез
кметството — Варна.

Toute publication et
correspondance doivent
être adressées à la Muni-
cipalité — Varna.

Abonnement pour l'étranger:

Annuel . . . 110 lv.
Pour 6 mois . . . 60 lv.

Уредникъ: Б. Д. ГЕНЧЕВЪ.

ОБЯВЛЕНИЯ: Официални по 2.50 лв.
на кв. см. търг. по споразумение.

Redacteur: B. D. GENTCHEFF.

ИЗЪ ОКОЛНОСТЪТА НА ВАРНА

Aux Environs de Varna

Дансинга и терасата предъ бюфета на манастира „Св. Константинъ“ — обявенъ за гроздолъчевна станция.
Le dancing et la terrasse du buffet au monastère St. Constantin — station balneaire et de cure de raisin.

Нѣколко думи за Варненски Общински Вестникъ

(По случай навършването XXXV год отъ основаването му).

Поднасяйки този брой № 330 отъ Варненски Общински Вестникъ на читателитъ си, дължимъ да кажемъ нѣщичко за началото, ролята и пѣтя на вестника.

Въ заседанието си на 25 октомврий 1888 год. общинския съветъ подъ председателството на кмета г. КР. ИВ. МИРСКИ е решилъ да се почне издаването на Варненски Общински Вестникъ, който да излиза 2 пѣти месечно: на 1 и 15 число, подъ редакторството на общинския секретариятъ, но въ който да не се печати нищо до като не бѣде одобрено отъ кмета, който оставалъ главенъ отговорникъ за съдържанието на вестника.

Относително списването на вестника, е било решено щото, въ него да се печататъ: а) извлечения отъ решенията на съвета, за които се смѣта, че значението имъ е отъ полза на населението; б) приказитъ (заповѣдитъ) на кмета, които интересоватъ жителитъ; в) общински изявления (разпореджания и обяви); г) статистически сведения за общината споредъ официални източници; д) скращения отъ месечнитъ актове за състоянието на общинската каса; е) означаване въ кратце и въ извадки публикуванитъ въ Държ Вестникъ закони; ж) телеграми отъ агенция Хаваас или друш, политически новини въ видъ на хроника безъ коментари и тенденциозностъ и з) плащане обявления.

Годишния абонаментъ е билъ опредѣленъ на 2 лева, като въ решението се е указвало кому да се праща даромъ вестника. Тиражътъ е билъ опредѣленъ на 500 броя, отъ които 80 броя сж се печатали на една страница за залепване на видни мѣста.

Нѣкои лица на които е изпращанъ вестника даромъ, сж отпратили до кмета благодарствени писма, запазени и до сега въ частната му архива.

Такива писма сж получени и отъ:

Д-ръ КОНСТАНТИНЪ ИРЕЧЕКЪ съ дата 7/19 Ноемврий 1889 г. въ което благодари за вниманието, честити напредѣктъ на Варна, който следялъ съ истинска радостъ.

МАРИНЪ ДРИНОВЪ отъ Харковъ (Русия) съ дата 27 XII. 1889 г. въ което пише: „Съ особенъ интересъ чета въ Общ. Вестникъ жива лѣтописъ на единъ отъ първитъ бълмарски градове, коумто отъ все сърдце желая най-блъскава бжднина“.

Отъ Л. ЛЕЖЕ отъ Парижъ, съ дата 4. XI. 1889 г. съ което изказва върата и симпатитъ си къмъ Варна и България и че Варна влизаща въ Княжество България е градътъ, който е повиканъ да играе важна роль.

Отъ основаването на вестника до днесъ ни разделя единъ периодъ тѣмко отъ 45 год. но поради това, че по причина на оскѣдностъ, войнитъ и др. причини, той е прежсвалъ излизането си точно 10 години. Сега, съ този си брой, Варненски Общински Вестникъ започва XXXVI годишното си редовно излизане.

Редакцията, като се придържа строю къмъ решението на съвета отъ 25. X 1888 г. относително неговото списване и роль, напѣждайки се споредъ сѣшнитъ нужди и поминѣкъ на Варна, и следъ като констатира съ радостъ утроения тиражъ на вестника, дължи да обещае на читателитъ си, че тя безспирно ще се стреми за подобренето и популяризирането му, чрезъ който да се служи на интереситъ и благоденствието на Отецеството, Варна и Варненското гражданство.

Варненци дължатъ да тарсятъ и проаштирватъ Варненскитъ общински вестникъ, който ратува за тѣхния прогресъ вече пални 35 години.

Варна, 25. 10. 1933 г.

РЕДАКЦИЯТА.

Бждашитъ води на Варна

За да се види какъ стои въпроса съ снабдяването Варна съ обилна вода—това отъ което най-мното страда курорта ни—тукъ по-долу предаваме изцѣло протокола на комисията отъ специалисти, натоварена съ проучването и даване заключение за количеството и вида на водитъ които могатъ да се взематъ за Варна:

ПРОТОКОЛЪ

Подписанитъ Инженеръ Иванъ Ивановъ — Директоръ на Рилския водопроводъ, Инженеръ Петъръ Бончевъ — бившъ началникъ на отдѣление за водоснабдяване и канализация, Инженеръ Димитъръ Василевъ — бившъ директоръ по постройкитъ на водоснабдяване на Дели ормана, Инженеръ Георги Петковъ — бившъ секционенъ инженеръ, Инженеръ Иванъ Вълковъ — Началникъ Окр. Водоснабдително Бюро, въ отсъствието на Инженеръ Василь Кърджиевъ — бившъ Директоръ

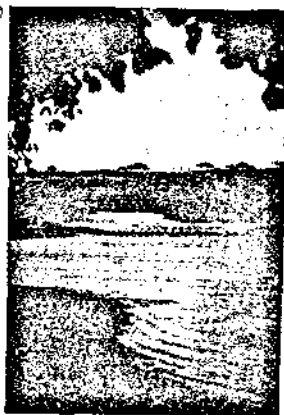
на техн. служби при общината — членове на комисията назначена по решение на стопанския съветъ при общинското предприятие за водоснабдяване и канализация отъ 19 августъ 1933 г. съ задача да прегледа предложения отъ директора на О. С. П. за водоснабдяване и канализация Инженеръ Йосифъ х. Стояновъ проектъ и да даде мнението си по водоснабдяването на града, по покана на Председателя на сжщото стопанство, комисията се събра на 9 октомврий н. г. въ гр. Варна, отъ гдето придружена отъ г-на Окр. Управителъ Г. Даскаловъ, Кмета на града П. Панайотовъ и общ. съветници: Народния представителъ Ж. Желябовъ, пом. Кмета Ч. Юрдановъ, Ан. Янковъ, Ив. Давидовъ, Хр. Теохаровъ, А. Петровъ и директора на О. С. П. за водоснабдяване и канализация Инж. Йос. х. Стояновъ обходи изворитъ и чешмитъ по долината отъ с. Еникъой, с. Джевизлий до дола Хайдаръ-Кулакъ, съставляющи началото на Батов-

ската рѣка, както и изворитѣ находящи се въ долината на Малко-франгенскитѣ и Кьомюрлюшкитѣ дерета. На 10 октомврий с. г. комисията заедно съмъ Кмета П. Панайотовъ, пом. Кмета Д. Кенковъ и общ. съветници: Юмеръ Налбантовъ, Гарабедъ Вартанянъ, Илия Муховски, обходи изворитѣ и чешмитѣ въ долинитѣ на землището на селата Дервентъ и Сарж-гьолъ съставляющи сжщо притоци на Батовската рѣка. Сжщиятъ день бѣха обходени и прегледани изворитѣ на с. Рѣка Девня.

Алия по крайбрѣжието при Карантината.

„La Quarantaine“ —
Allée au bord de la mer.

Кѣтче въ „Карантината“.

La Quarantaine —
un joli coin.

На 11 и 12 октомврий с. г. комисията проучи изложението на геолога Професоръ Георги Бончевъ по водоснабдяването на гр. Варна отъ 24 май 1931 г., доклада до кмета на н-ка на водопроводното и канализационното отдѣление отъ 26. I. 1933 год. за извършенитѣ работи по новото водоснабдяване, дето общо е описанъ проекта за снабдяване на града съ изворната вода отъ Батовското плато и обсъди възможноститѣ за схващане и превеждане до града Варна, както на тѣзи води, така и на водитѣ отъ Девненскитѣ извори.

Въ заключение на тѣзи свои проучвания комисията изказва следното мнение по поставенитѣ ѝ отъ Стопанскитѣ съветъ въпроси, а именно:

1. Имайки предвидъ че гр. Варна е и ще трѣбва да се развива като първокласенъ европейски лѣтенъ курортъ комисията намира, че при новото водоснабдяване трѣбва да се приеме като необходимо количество вода за човѣкъ на денонощие около 120 литра. При тази норма и при приемане, че нормалния годишенъ прирѣстъ на Варна ще е около 1%, а числото на гоститѣ презъ сезона ще достига 25—30 хиляди души за първитѣ 10 и 30—35,000 за следващитѣ 10 години, то къмъ 1940 година ще е нуждно на града около 11,000 м³ а къмъ 1950 г. — около 14,000 м³, вода на денонощие, което значе, че водопровода на града ще трѣбва да има едно водно количество отъ 130—160 л/сек.

Изождайки отъ това положение комисията намира, че за сега има само 2 възможности, които трѣбва да се иматъ предъ видъ при разрешаване

на въпроса отъ где и какъ да се увеличи водата на града, а именно:

I. Да се схванатъ и преведатъ въ града изворнитѣ води на Батовското плато на северъ отъ гр. Варна, които даватъ началото на едноименната рѣка въ землището на селата Еникьой, Джевизлий, Малка Франга, Дервентъ, Сарж-гьолъ и

II. Да се взематъ и преведатъ частъ отъ водитѣ на Дервентскитѣ извори.

Комисията изключи отъ разглеждане въпроса имали подпочвени води въ близка и непосредствена околностъ на Варна и може ли да стане водоснабдяването ѝ отъ тѣхъ, защото до сега липсватъ данни и сигурностъ за нахожданието, наличността и качествата на значителни и постоянни количества такива води. При това, изучаването и установяването на такива подпочвени води, независимо отъ изненадитѣ съ които е свързано, както това се вижда отъ водата на сондата при Раздѣлна, изисква дълго време, а за гр. Варна въпроса е свързанъ и съ веднагашното изпълнение, на водопровода, защото е наложително да бжде въ най-скоро време увеличена водата за пиене, понеже сегашното положение по водоснабдяване на града е нетърпимо вече.

Ето защо комисията се занима и смѣта, че за сега на сериозно обсъждане и проучване може да бждатъ подложени само дветѣ гсреказани възможности.

2. Така нареченото водоснабдяване отъ изворитѣ на Батовското плато, се състои отъ схващането и привеждането до града на водитѣ на множество отдѣлни или групи извори, които се намиратъ по двата брѣга на Еникьой-Джевизлийскитѣ, Малко-Франгенскитѣ и Дервентски долове и които образуватъ началото на съответнитѣ притоци на Батовската рѣка.

Съгласно даннитѣ и измѣрванията на градската водопроводна служба числото на тѣзи извори е около 50—60, а тѣхното общо количество вода е около 120 л/сек.

По групи раздѣлени тѣзи води сж:

1. група Еникьой-Джевизлий, Хайдаръ-кулакъ около 60 л/сек.

2. група Малка-Франга около 20 л/сек.

3. група Дервентъ—Сарж-гьолъ около 40 л/сек.

Водитѣ иматъ около 12° С. Т. и около 15 нѣмски градуси твърдостъ и по качество сж подобни на тѣзи, които се употребяватъ сега за пиене. Всички по-ниски отъ хоризонтъ около 230 метра надъ морето извори не ще могатъ да се използватъ за водоснабдяването на града, което значи, че горепоказаното количество ще бжде намалено; отъ друга страна пѣкъ очаква се съ сигурностъ, че при каптирането ще бждатъ прибрани по-вече води, така, че Комисията смѣта, че може да се разчита отъ тѣзи групи на около 100—110 л/сек. което заедно съ сегашното водно количество на водопровода отъ около 40 л/сек. ще даватъ достатъчно вода за града. Теренътъ въ тѣзи мѣста е здравъ изобщо и постройката на водопровода не ще срещни трудности при изпълнението.

За техническата разработка и проучване на този проектъ, комисията изказва следното мнение:

Водитѣ отъ Дервентската и тѣзи отъ Малко-Франгенската група да се събератъ наедно и преведатъ чрезъ единъ късъ тунелъ на kota около

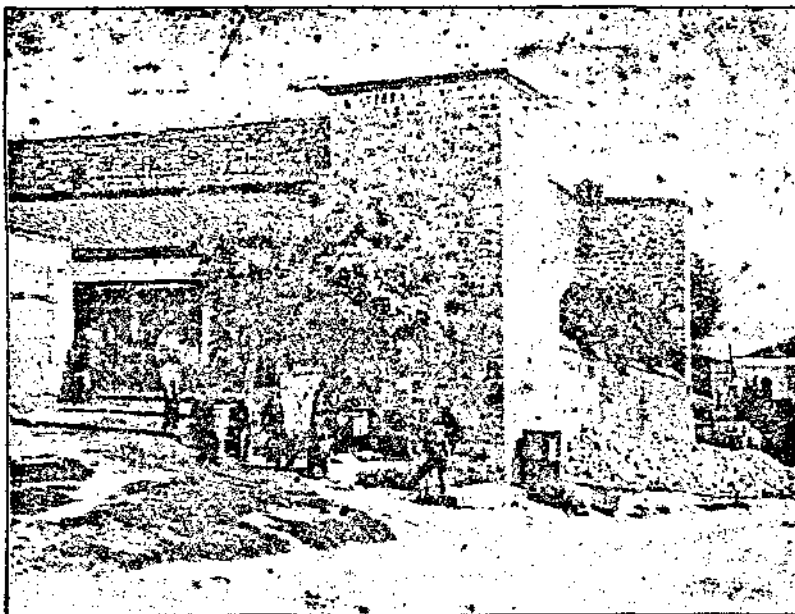
230 подъ с. Малка Франга презъ най-тъсното мѣсто на водораздѣла между Малко-Франгенската и Дже-визлийската долинка въ последната, отъ гдето съединени съ водитѣ на Хайдаръ-Кулашката група и изворитѣ Соукъ Суларъ да се отведатъ до поменатата станция въ долината въ лѣво подъ село Еникъой (220—250). Еникъойската група ще се съедини съ сжщия водопроводъ на около 1 км. отъ станцията. Повдигането на водата да става по съединения югоизточенъ склонъ и най-късото мѣсто до кота 305—310 т. е. на около 85—90 м. височина — следъ което въ падината Еникъой — Голѣма Франга водопровода да дойде до с. Голѣма Франга надъ града. Пада отъ около общо 180 м., който ще се образува като разликата въ височинитѣ на резервуара (115) и водната камара при с. Голѣма Франга да се използва за произвеждане на електрическа енергия, чието количество ще е достатъчно за вдигането на цѣлата вода при горната помената станция

3. Голѣмитѣ и сигурни количества на вода отъ изворитѣ на Рѣка Девня и тѣхното мѣстоположение около 30 км. отъ Варна и 25—30 метра надъ морето даватъ възможность града да бжде изобилно снабденъ съ вода отъ тамъ чрезъ комбиниранъ гравитационенъ и помпенъ водопроводъ. Известно е, че тази вода се счита по предубеждение отъ населението тежка за пиене, обаче химическата анализа оказва, че тя е отъ сжщия характеръ и качества както тази отъ сондата Раздѣлна, чиито пѣкъ вода, споредъ преценката на химическата служба, е годна и добра за пиене и за домакински нужди. Вѣрно е, че водата отъ Девненскитѣ извори въ сравнение съ тази отъ сегашния водопроводъ е по-твърда (има около 20° твърдостъ) това обаче не е отъ решителна важность, тъй като множество други градове и то курорти по Италианската и Француска ривиера (Ница,

Монтекарло и др.) иматъ води съ такава и по-го-лѣма твърдостъ. Така че използването водата на изворитѣ отъ Рѣка Девня за гр. Варна трѣбва да се има предъ видъ и е една отъ възможноститѣ за това.

4. Въ заключение на гореизложеното, комисията счита че за да може да се преценятъ отдѣлнитѣ две възможности въ техническо, стопанско и финансово отношение и общинския съветъ да бжде правилно осветленъ по въпроса преди той да вземе решение за строежа на новия водопроводъ, ще трѣбва тия два проекта да бждатъ изучени напълно и подробно. За целта ще трѣбва да се направятъ нуждитѣ измѣрвания и снимки на полето, да се изработятъ планове за водосхващането, съоръженията, станциитѣ и пр. и направятъ смѣтки за стойноститѣ на строежа, отчужденията и експлоатацията. Понеже, споредъ нашата преценка, довеждането на нова вода е неотложно повече въ никой случай безъ да се овреждатъ дълбоко интереситѣ на гр. Варна като благоустроенъ градъ и известенъ курортъ, то тѣзи проучвания трѣбва да бждатъ наредени веднага и да бждатъ карани по начинъ, че привършването на полскитѣ работи да стане до края на м. декемврий н. г., а това на проектитѣ и смѣткитѣ — до края на м. февруарий 1934 г., така, че окончателното решение за строежа на единъ отъ тѣзи два водопровода да може да бжде взето въ най-скоро време, а и да има време да бждатъ усигурени финансовитѣ срѣдства, та идната пролѣтъ или най-късно лѣтото да бжде започната и постройката.

Извършването на полскитѣ работи, ако се започнатъ веднага и времето благоприятствува ще може да стане до края на м. декемврий т. г., ако за това се работи съ достатъчно и подготвени хора, като за целта се образува три — четири бригади гр. Варна, 12 октомврий 1933 г.

Барутъ ханѣ. Остатъкъ отъ сръдновѣковната крепость на мѣстото на днешната Търг. Инд. Камара.
Barout hané. Ruines d'une fortéresse du Moyen âge, la ou se trouve aujourd'hui la Chambre de Commerce.

Втори седмиченъ пазаръ

На 3-й ноемврий т. т. съ подбаваша за случая тържественостъ, ще стане откриването на втория въ Варна седмиченъ пазаръ който ще бжде на опредѣления за тази цель площадъ задъ търговското училище.

Пазаря ще става всѣки легъченъ день.

Откриването на този втори седмиченъ пазаръ е разрешено съ заповѣдь № 294 отъ 25. II. 1931 г. на Министра на Търговията.

Гроздови вести

На 24 т. м. пазарната цена на българското грозде въ Прага е била 5.5 чех. крони кгр., или около 22.60 лв. Пазаря е твърдъ.

Търсете винаги прочутия Варненски „Димятъ“
Cherchez toujours le renommé raisin de Varna „Dimiat“.

ВАРНА КАТО КУРОРТЪ

На 17 т. м. 6 ч. сл. пл. в зала „Съединение“ по покана на лигата за Курорта говори г-нъ Фердинандъ Кюнцелманъ, журналистът отъ Братислава, Чехия за развитието на курорта въ Варна и неговото пропагандиране въ чужбина.

Въ началото на своята сказка г-нъ Кюнцелманъ похвали българската кухня, която трѣбва да се рекламира, защото малко се познава. Тя трѣбва само да се приспособи по вкуса на чужденците.

— Познавамъ, много курорти, но изгледа на Вашите бани съ плажа ме много очудиха. Варна е предназначена да стане сжщо единъ първокласен курортъ, който съ достоинство ще конкурира другите морски курорти. Това може да се достигне съ системна и умѣла пропаганда, като се заинтересоватъ по-вече чужденци. Варна може да стане центъръ отъ голѣмо морално, културно и търговско значение за България. Политиката играе сжщо важна роля за привличане чужденци лѣтовници. До сега въ това отношение, Вие сте били зле поставени. По тая именно причина пропагандата, както за България, тъй и за Варна, е единъ сложенъ въпросъ. Трѣбва сжщо да се съобразяватъ съ настроението въ отдѣлните страни. Издадените проспекти да бждатъ не само подредени добре, но леко и приятно да се четатъ. Да се използватъ сжщо разните вестници и илюстровани списания, които да напишатъ по нѣщо за курорта. Може да се използва и радиото съ нѣколко сказки.

Пропагандата да се насочи главно въ Чехия, Австрия, Унгария и Полша, защото отъ тамъ може да разчитатъ на най много гости. Следъ това да се има предъ видъ Германия, Швейцария, Белгия и Холандия. Въ Франция пропагандата да се води до толкова, до колкото тамъ да иматъ подобра представа за България. Въ Италия и Англия нѣма какво да търсите. Тамъ си иматъ своите добре уредени курорти.

Красивъ паметникъ-чешма до морския пристанъ въ „Карантината“, построенъ отъ трудоваците, работещи шосето за с. Галата въ паметъ на починали техни двама другари.

La Quarantaine — Fontaine-monument, élevée en mémoire de deux troudovaks, par leurs camarades, travaillant à la construction de la chaussée Varna — Galata.

Не трѣбва само да се разправя за хубавия плажъ, баните и морската градина, а да се опише и хубавата околностъ. Началото на пропагандата да почва още отъ месецъ февруарий и продължава до априлъ. Тогава хората си решаватъ къде да прекаратъ своя курортъ. На читателите чужденци да се внуши, че идватъ въ единъ новъ за тяхъ свѣтъ, но не чуждъ. Трѣбва да имъ кажете, че България е сжщо културна страна и че въ ми-

Една отъ вилите на курорта „Св. Константинъ“

„S-t. Constantin“ — L'un des pavillons

налото, е била стражъ на християнска Европа, срещу турците. Макаръ, че България е на Балкана, но тя е пакъ въ Европа. Трѣбва да се стремите да увеличаватъ симпатиите къмъ Вашата страна, което пакъ ще допринесе твърде много за подобрието на българските малцинства. Да се обяснява на чужденците, че следъ войната, Вие полагате неимоверни усилия за да излекуватъ нанесените Ви рани и че се стремите да се издигатъ въ културно отношение, като създаватъ повече училища, благоустройство, пътища и пр. Сжщо не бива да изпускате отъ пропагандата хубавото Варненско грозде.

Единъ важенъ въпросъ е съкратяването пътя за Варна. Дунавътъ въ това отношение е много удобенъ, но бавно се пътува. Добре да се уредятъ отъ централна Европа масови пътувания съ автомобили, както това вършатъ сърбите за своите курорти. Тѣ въ това отношение сж добре и иматъ успѣхъ.

Не е зле да се влезе въ връзка съ чешката аеролиния до София за улесняване прииждането на лѣтовници отъ Чехославия, като се открие тамъ дори и собствена канцелария.

Презъ лѣтото всѣко писмо изхождаше отъ България, да носи надписа — „Единъ пътъ въ Варна“, както това се прави въ Германия за Берлинъ.

Италия прави чудеса съ своята корортна политика, ръководена лично отъ Мусолини. Всѣки, който познава Италия преди войната, ще повѣрва въ чудесата, като види какво е направено сега, следъ войната. Правятъ се всевъзможни улеснения за курортистите — чужденци.

Ако въ нѣкои държави се прибѣгва до из-

куствени мърки за поевтиняване, това въ България нѣма нужда да се прави, защото е сравнително много по евтино. Остава само да се улесни пътуването, като се увеличи посещението на гоститѣ.

Пропагандата за България, трѣбва да става чрезъ Варна.

Важно е първото впечатление на чужденеца, което трѣбва да бѣде благоприятно. Добре е въ Варна да се създадатъ кафенетата по Виенски образецъ, кждето срещу кафе и чай, посетителитѣ да иматъ на разположение достатъчно вестници и списания. Най-голтма пропаганда е **вежливостта**. Налага се основна ревизия на всички заведения, ресторанти, сладкарници и пр., за **чистота и подготвенъ персоналъ**. Тукашнитѣ хотели и вили, ако се подредятъ по-добре, ще задоволятъ чужденеца.

Едно важно условие за развитие на Вашия курортъ е и откриването на едно казино, кждето да се играе хазарта.

Варненската околностъ сждо представлява удобно мѣсто за развлечение. Необходимо е редовни автомобилни съобщения съ опитни водачи. Сждо да се използва морето съ лодки, управлявани отъ опитни моряци,

На края г. Кюнцелманъ, завърши своята сказка, на български така: — Радвамъ се, че сега се намирамъ въ България, отъ кждето ще отнесе много хубави впечатления. Ще работя за нейното издигане.

Речта се превеждаше отъ г. Головинъ.

Събранието се председателствуваше отъ г-нъ Петръ Стояновъ, който следъ като благодари на оратора за хубавата му сказка, обърна вниманието на събранието, че трѣбва всички да се стремимъ за издигането на Варна като лѣтковище, за да се привлечатъ колкото се може по-вече лѣтвоници. Трѣбва сами да си помогнемъ, за да имаме подкрепата на всички.

Лѣтувалитѣ презъ този сезонъ чужденци въ Варна

Презъ този сезонъ начиная отъ 19.VI въ Варна сж лѣтували следнитѣ чужденци:

(Продължение отъ миналия брой)

59. Авни Населъ — Цариградъ	99. Жанъ Кочишъ — Чехия
60. Фуадъ Вехби Бей — Цариградъ	100. Стефанъ Менделъ — Чехия
61. Бурханъ Бей — Цариградъ	101. Фридерика Хофманъ — Букурещъ
62. Исмаилъ Зухи Бей — Цариградъ	102. Маркета Визина — Бърно
63. Августъ Майеръ — Виена	103. Францъ Шатлъ — Виена
64. Викторъ Бозьо Месарашъ — Будапеща	104. Етенъ Марселъ Косъ — Парижъ
65. Отто Людвигъ — Будапеща	105. Азнифъ Папазянъ — Цариградъ
66. Валтеръ Израусъ — Берлинъ	106. Янъ Готлогъ — Бърно
67. Куртъ Хербартъ — Дрезденъ	107. Валтеръ Мизура — Бърно
68. Жанъ Бурианъ — Виена	108. Петъръ Башъ — Бърно
69. Хюсеинъ Бей — Цариградъ	109. Паулъ Вайнщайнъ — Виена
70. Катерина Петерсъ — Виена	110. Ахмедъ Мехмедовъ — Измиръ (Турция)
71. Тереза Голдшмидъ — Виена	111. Емилия Лоренцова — Скоратика (Чехия)
72. Йоханъ Линтнеръ — Виена	112. Егоръ Алута — Рива (Италия)
73. Елизабетъ Изранцъ — Дойчланбергъ	113. Каляна Гарабедъ Такорянъ — Букурещъ
74. Леопола Есселъ — Виена	114. Давидъ Нисимъ Анавъ — Цариградъ
75. Фердинандъ Пимелселъ — Виена	115. Лазаръ Берковичъ — Галацъ
76. Мария Сотлеръ — Каненбургъ	116. Клара Градецка — Инсбургъ
77. Карлъ Етхофенъ — Виена	117. Инж. Теодоръ Белцъ — Виена) съ женитѣ
78. Йоханъ Ватлеръ — Виена	118. Вилхелмъ Буронеръ — Виена) си
79. Франциска Мовотна — Прага	119. Себастианъ Бопъ — Виена
80. Божена Ертлихова — Прага	120. Маркусъ Ростлъ съ г-жата си — Виена
81. Антонино Твърди — Прага	121. Бернхардъ Жакелъ съ г-жата си — Виена
82. Францишекъ Довечекъ — Виена	122. Францъ Полашекъ — Биловачъ (Чехия)
83. Габриела Бохачова — Чехия	123. Йоханъ Кашпаръ — Виена
84. Карлъ Бромберггеръ — Линцъ	124. Гертруда Конова — Прага
85. Фрида Гоберникъ — Палестина	125. Саркисъ Мазланиянъ — Александрия
86. Янъ Шкопекъ — Прага	(Египетъ)
87. Иосифъ Хоракъ — Прага	126. Герхардъ Крьозе — Берлинъ
88. Мишелинъ Чайковски — Парижъ	127. Евгения Рибикова — Прага
89. Евгения Рибинска — Варшава	128. Иозефъ Валнеровъ — Львовъ
90. Сайхю Хюсеинъ — Цариградъ	129. Антонъ Пиструшевски — Львовъ
91. Франтишекъ Дитрихъ — Теплицъ	130. Моисъ Силкротъ — Цариградъ
92. Арусиагъ Кеворкъ — Кюстенджа	131. Хансъ Шмидъ — Цариградъ
93. Биндеръ Деинишлдъ — Салибургъ	132. Ладиславъ Крейчарски — Виена
94. Артуръ Бергцъ — Виена	133. Бедржихъ Вагнеръ — Уста Надъ Лабинъ
95. Зебулинъ Максимилианъ — Цариградъ	(Чехия)
96. Котлебенъ Тревенъ — Цариградъ	134. Лидия Шпрингерова — Хрудимъ (Чехия)
97. Мария Густингль — Абация	135. Аугустинъ Ширенъ — " "
98. Рудолфъ Капелъ — Клужъ	(следва)

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

(Продължение отъ миналия брой)

П. Стояновъ — каза, че нѣма да се впуца по въпроса за гласуване на бюджета, защото за болшинството отъ г. г. съветниците той е гласуванъ. Относително, дали следва или не да има експозе, той заяви, че вмѣсто да се губеше времето въ дълги политически речи, би било по-полезно това време да се използваше за гласуване самитѣ параграфи.

Като бившъ кметъ, той обясни, че отъ практика знае, че за време отъ единъ — два месеца, едно постоянно присѣствие не може да набележи своя политика съ правилень бюджетъ и че за тази целъ сж необходими 2—3 годни, така че той намира отправенитѣ срещу сегашния кметъ атаки за тенденциозни и несправедливи.

Следъ това той даде ценни съвети на г-да съветниците, като на края апелира да се пристѣпни къмъ гласуване бюджета, когато тамъ всѣки ще има възможность да се изкаже.

А. Пеневъ — каза, че спора около експозето е направенъ защото при настѣпване критическия моментъ враждуващитѣ буржуазни лагери ще се обединятъ, тъй като различие помежду имъ нѣма.

Следъ дългъ прегледъ, който той направи относително догмитѣ и разбиранията на работническото движение у насъ, накрай заяви, че тѣхната група не приема предложения бюджетъ и ще гласува за бюджета, който групата имъ е внесла.

Заседанието се вдигна за 9 т. м.

Заседание на 9 октомврий 1933 г.

Заседанието се откри въ 4 часа сл. обѣдъ отъ кмета г-нъ П. Ю. Панайотовъ.

Преди започване дневния редъ, общинския съветникъ Хр. Мирски отправи питане къмъ кмета дали му е известно, че предприемача на сергийното право събира такси отъ лозаритѣ-производители, които носятъ за проданъ малки количества грозде на плодския пазаръ, като отъ всѣки единъ въ началото е вземалъ еждневно по 5 лв., а въ последствие по нареждане на п. кмета Г. Трайковъ, е започналъ да взема по 25 лв. месечно, и 2. защо не се ликвидира съ старитѣ заплати на чиновницитѣ и служащитѣ при общината, а се изплащатъ новитѣ такива.

Кмета г-нъ Панайотовъ на тѣй отправенитѣ му запитвания отговори че до сега е изплатилъ надъ 900,000 лева стари заплати и продължава да изплаща такива, разбира се, въ зависимостъ отъ постѣпленията, и че той при поемане на кметския постъ е заварилъ 4,900,000 лева неизплатени заплати, които сега не може да изплати наведнажъ, като припомни на г-нъ Мирски, че това си питане той би следвало да отправи къмъ старото постоянно присѣствие, което е оставило тѣзи неизплатени заплати.

А. Брусевъ заяви, че той при поемане кмет-

ството е заварилъ 20,000,000 лева неизплатени заплати, които е намалилъ на 4,900,000 лева.

Г. Трайковъ — Потвърди, че предприемача действително е събиралъ такива такси отъ лозаритѣ-производители и поради това е била назначена комисия, която да се справи съ поемнитѣ условия. Тази комисия е намѣрила; че тия поемни условия не изключватъ събирането на такива такси и поради това е решила да се позволи на предприемача да събира само по 25 лв. месечно.

А. Гачевъ — Намира отговора на п. кмета Г. Трайковъ за незадоволителенъ и твърди, че предприемача нѣма основание да събира такива такси, защото на плодския пазаръ не се продава грозде на сергия и защото лозаритѣ-производители плащатъ една такса за влизане въ пазаря и следователно, не могатъ да бждатъ облагани два пѣти.

По отношение заплатитѣ той намира отговора на кмета тоже за незадоволителенъ и настоява да се намѣрятъ срѣдства и изплатятъ заплатитѣ на чиновницитѣ.

Драгой Неяковъ — Потвърди, че той, като членъ на тази комисия, че действително се коствирало това опущение въ поемнитѣ условия за сергийно право, възъ основа на което предприемача събира тѣзи такси отъ лозаритѣ-производители и по тѣзи съображения комисията е възприела да се позволи на предприемача да събира само по 25 лева месечно, като въпроса за това опущение се внесе въ съвета, за да бжде сезиранъ той.

Илия Димитровъ — Повдига въпроса за авансовитѣ разписки на чиновницитѣ, като твърди, че много такива разписки се закупували отъ разни лица съ отстъпка и настоя кмета да вземе мѣрки да се прекрати това.

Кмета — Отговори, че откогато той е стѣпалъ въ длъжность никакви закупени разписки не е завѣрилъ.

Следъ това се премина къмъ дневния редъ: разглеждане бюджета на общината за финансовата 1933—34 година на II четене. Кмета г. П. Ю. Панайотовъ докладва бюджета § по § и пунктъ по пунктъ, като въ това заседание бѣха приети § § 1, 2 и п. 2 до п. 21 включително отъ разходната частъ.

Поради напреднало време и за да има възможность да се дадатъ нѣкои пояснения при докладаването на бюджета, заседанието бѣ вдигнато въ 7 часа и 40 минути за следния день.

Продажба на овощни и др. дръвчета. Общинското лозаро-овощарско стопанство, пуца презъ тая есенъ и пролѣтъта на идущата 1934 г. голѣмъ брой присадени формиранни дръвчета — череши, вишни и вишнапи отъ най-подходявитѣ и заслужаващи разпространение сортове. Сжщото разполага съ орѣхови дръвчета, декоративни храсти, алейни и сенчести дръвета.

Гроздоберътъ въ гр. Варна ще започне на 28-й того. Поради слабата захарностъ на гроздето желателно е лозаритѣ да извършватъ подборъ на гроздето, като всичко онова което е недобре узрѣло да се отдѣля и приготви отъ него вино —

Износътъ на грозде за чужбина отъ градъ Варна, по всѣка вѣроятностъ, ще започне къмъ 30-й того. Предполага се, че т. г. ще може да се изнесе надъ 200 вагона грозде отъ сорта Димятъ и десетина вагона афузъ-али. Очаква се първоначалната цена на димята да бѣде 6 лв.

Лешникова плантация. Започнати сж подготовителнитѣ работи по създаването на една просторна общинска лешникова плантация. Тая плантация ще се нахожда по стрѣмния брѣгъ на варненското езеро начинае отъ хангаря на Феродрума мѣстн. „Баба-бурунъ“ до авиаторскитѣ вили въ мѣстн. „Пейнирджикъ“.

Увеличение броя на общинскитѣ животински мжжки разплодници. Варненската община освенъ доставенитѣ напоследъкъ 3 говежди и 2 саянски пърча е набила и нерези отъ германската благородна раса.

Молба

Управата на Варненската градска общ. библиотека умолява заможнитѣ и видни граждани, вмѣсто да продаватъ за нѣколко нищожни лева и на килограмъ книги отъ своитѣ частни библиотеки на прекупувачитѣ на вехто, неграмотни цигани, които впоследствие ги препродаватъ на разни, съвсемъ чужди често пжти на книгата лица, или пъкъ ги унищожаватъ, следъ като сж били тамъ тъпкани, късани и замацвани по най-печаленъ начинъ отъ минувачитѣ, вѣтъра и дѣжда, да ги подаряватъ на библиотеката, особено ония отъ тѣхъ съ историческо и библиографско значение.

По тоя начинъ много ценни книги ще се запазятъ за винаги въ библиотеката и последната съ общи усилия на гражданството ще се обогати за гордостъ на града ни.

Печатница „Войниковъ“ — Варна

Обяснителни бележки

за лицата и мѣстноститѣ на които се именуватъ улицитѣ въ градъ Варна.

167. **Парчевичъ** Петъръ Парчевичъ, родомъ отъ Чипровецъ единъ отъ най образованитѣ българи въ XVII вѣкъ, училъ се въ Римъ. Грижилъ се за политическото пробуждане на българския народъ и като католически мисионеръ действувалъ неспирно предъ Австрия, Полша, Венеция и Папата за освобождението на България.

168. **Патриархъ Евтимий** Бележитъ писателъ и последенъ български патриархъ при падане на Търново подъ турцитѣ. Окуражавалъ народа въ тези тежки времена. Заточенъ отъ турцитѣ 1393 г.

169. **Пенчо Славейковъ** Родомъ отъ Тръвна (1866—1912 г.) синъ на Петко Р. Славейковъ. Единъ отъ най-образованитѣ наши поети и общественици. Писалъ е много ценни статии за нашата поезия. Стихотвор. сборки. Сънъ за щастие, Епичиски пѣсни, На острова на блаженитѣ и Кървава пѣсенъ сж истинско богатство за нашата литература. Голѣма частъ отъ стихотворенията му сж художествено обработени народни мотиви и пѣсни. Умира въ 1912 г. самотенъ въ чужбина край водитѣ на езерото Лако ди Комо.

170. **Перникъ** Градъ съ 14,000 ж. въ юго-западна България центъръ на най-голѣмия каменовъгленъ басени въ Балканския полуостровъ.

171. **Петко Караведовъ** Единъ отъ главнитѣ строители на нова България. Подпредседат.

на Учредит. Народно Събрание 1879 г. допринесълъ много за демократичния духъ на Конституцията. Председателъ на I и II Народ. Събрания, Финан. Министръ презъ 1880 г. 26. III. скоро и М-ръ председателъ презъ което време се осъществи съединението на Северна и Южна България и се изнесе съ успѣхъ Сръбско-Българ. война. Той се грижеше за стегнатостъ въ Държ. разходи, за пестеливостъ на обществената пара.

172. **Петлешковъ** Водителъ на възтаницитѣ въ Брацигово презъ 1876 г. Следъ като селото е било оградено отъ многочислена турска войска, предложено било или да се предаде или селото ще бѣде изгорено. Той се предалъ и билъ изгоренъ живъ отъ турцитѣ.

173. **Петъръ Беронъ** 1795—1871 г. Роденъ въ Котелъ. Има неоценими заслуги съ своя пръвъ букваръ „Рибния букваръ“: подготвилъ коствено почва за откриване на Габровското училище. Голѣмъ радетелъ за девическо образование.

174. **Пиринъ**. Пиринъ планина възпѣта въ народнитѣ ни пѣсни. Убежище на бунтовницитѣ по свободата на Македония — на югъ отъ Рила.

ЯНТЕ ГРОЗДЕ!